

Село В.Межирічі

Село В.Межирічі Корецького району Рівненської області центр сільської ради, розташоване на берегах річки Стави, за 34 кілометри, від районного центру. До 1965 року – Межирічі. Сільській раді підпорядковані села: Дивень, Застав'я, Колодіївка. Проживає на території сільської ради 3096 чоловік. До сільської ради обрано 20 депутатів та 11 членів виконкому.

Свою сучасну назву село виправдовує у повній мірі - село дійсно велике та розташоване на межиріччі річки Стави та її правої притоки. Перша згадка датується 1544 роком, коли село було у володінні князів Корецьких. На початку XVI століття Корецькі спорудили тут замок, укріпили його кам'яними мурами і обгородили земляними валами. В XVII ст. князь Костянтин Острозький, який володів межиріччю землями на правах застави, побудував невеликий дерев'яний костел. В 1601 році ця будівля загинула від пожежі.

18 лютого 1605 року король Сигізмунд III дарував Межирічам магдебурзьке право.

Пізніше, в 1650 році містечко стає власністю відомих волинських магнатів Любомирських, які заснували тут римокатолицький колегіум ордена піарів і побудували в 1702 році кам'яний храм - костел Святого Антонія.

В 1773 році Межирічі перейшли у володіння овруцького старости Яна Стецького, який на місці руїн старого замку Любомирських будує прекрасний замок - яскравий зразок волинської садибної архітектури періоду раннього класицизму. З історією створення цього неординарного архітектурного творіння пов'язане ім'я відомого зодчого Доменіка Мерліні (1730- 1797рр) - одного з головних представників класицизму в Польщі.

В минулі часи до палацу вела широка, гарно облаштована алея, яка починалась з підніжжя пагорба. Колись тут плескались води штучної водойми, яка була обнесена парковою зеленню, були доріжки для прогулянок і бесідки. Після смерті Яна Стецького в 1814 році Межирічі дістались його старшому сину Юзефу. Він діяльно допомагав місцевим школам, підбирав для них вчителів, заснував перший в нашому краї ботанічний сад. При дворі грала власна капела.

У Великих Межирічах, в східній його частині, стоїть дерев'яна Петро-Павлівська церква (1848р.) - пам'ятка архітектури, у стилі класицизму та неоруського стилізаторства. Після приєднання Правобережної України до Росії Межирічі увійшли у склад Рівненського повіту Волинської губернії. Під час війни 1812р. в Межирічах стояв 1-й козацький Чернігівський полк. На 1868 рік Межирічі мали статус містечка. У 80-х рр. XIX ст. працювали невелика суконна фабрика та пивоварний завод.

Юзеф Стецький входив в число найбільш-ших землевласників Рівненського повіту, він перебував в четвір-тці найзаможніших і з селами Межирічі, Велика та Мала Клецька, Щекичин мав 3442 га землі.

В 1913 році в Межирічах проживало 3592 жителі, була пошта, телеграф, водяний млин, в якому перероблялося 10000 пудів зерна на рік. Вони стають відомими в окрузі своїми ярмарками, що збиралися 20 разів на рік.

В 80-х роках XIX ст. тут також працювала школа військових писарів. В липні 1917 року був проведений перепис населення, згідно перепису Межирічі було волосним центром, волость нараховувала 18 620 чоловік. З другої половини XIX століття до початку XX ст. в Межирічах існувало невелике однокласне сільське училище.

В 1909 році відкрили 2-х класне сільське училище, збудоване на кошти земства. З медичних закладів функціонувала земська лікарня з аптекою. В 1918 році встановлено Радянську владу.

В жовтні 1920 року Межирічі перейшли під владу Польщі. В селі діяло товариство "Просвіта", активним членом якого була Антоніна Горохович - автор цілого ряду літературних статей, книг "Від розстріляного до замученого відродження" та "Батьки і діти". За заслуги вона нагороджена "Орденем Вічного вогню в золоті".

6 липня 1941 року Межирічі захопили фашисти. 15 січня 1944 року радянські війська визволили село від окупантів. В боях за Батьківщину полягло 85 односельців.

В травні 1944 року було організовано МТС та курси підготовки трактористів. Почали діяти школа, культурно - освітні заклади.

В цьому ж році був створений перший в районі колгосп ім. Ватутіна, його головою став Б.Н.Границький.

1948 році в селі створено спеціалізовану сільськогосподарську школу по підготовці рільників, садівників, овочівників, пасічників, колгоспних рахівників. В 1956 р. побудовано Великомежиріцький плодоовочевий завод. 1969 року на базі МТС засновано лукомеліо-ративну станцію, яку пізніше реорганізовано в пересувну мехколону тресту "Поліссяводбуд". В 1971 році в Межирічах збудовано цегельний завод. В 1972 році побудовано Великомежиріцький міжколгоспний комбикормовий завод.

У 2001 році Великомежиріцьку ЗОШ I-III ступенів реорганізовано у гімназію. У гімназії функціонує музей рідного краю. У 2004 році у селі споруджено пам'ятник загиблим борцям за волю України.

Село в різні часи відвідували видатні діячі культури, серед них М.М. Коцюбинський - письменник та громадський діяч. Багато вихідців з села стали відомими людьми.

На території ради функціонує В.Межиріцький НВК "Школа 1 ступеня - гімназія", в якому навчаються 406 дітей, 2 загальноосвітні заклади, в яких навчаються 23 дітей та комунальний заклад «В.Межиріцька спеціальна ЗШ-інтернат 1-2 ступенів» Рівненської обласної ради, в якій виховуються 82 дітей, дошкільний навчальний заклад с.В.Межирічі відвідують понад 60 дітей. Дільнична лікарня, аптека, приватний стоматологічний кабінет. Працює відділення зв'язку. Торгівельне обслуговування здійснюють магазини споживчого товариства та 18 приватних магазинів.

До послуг населення працює Будинок культури, при якому утворено культурно-дозвілеву комплекс до складу якого входять: дитячий зразковий фольклорно аматорський колектив "Спадщина", народний аматорський ансамбль української пісні, духовий оркестр, музей гімназії. Для потреб будинку культури придбано необхідний музичний інструмент та обладнано тренажерами спортивну та ігрову кімнати.

Сільською радою утворено та функціонує з 2003 року сільська пожежна команда в кількості 5-ти осіб.

